

PRESSEMEDDELELSE NR. 59/26

Luxembourg den 21. april 2026

Domstolens dom i sag C-769/22 | Kommissionen mod Ungarn (Unionens værdier)

Unionens værdier: Ungarn har tilsidesat EU-retten ved at vedtage en lov, der stigmatiserer og marginaliserer LGBTI+-personer

Domstolen fastslår bl.a., for første gang i et søgsmål rettet mod en medlemsstat, en tilsidesættelse af artikel 2 TEU, som angiver de værdier, som Den Europæiske Union bygger på

Ved »lov LXXIX af 2021 om strengere foranstaltninger mod pædofile lovovertrædere og ændring af visse love til beskyttelse af mindreårige« ændrede Ungarn en række forskellige nationale retsakter med henblik på beskyttelse af mindreårige. Nærmere bestemt forbyder eller begrænser disse ændringer adgang til indhold, bl.a. på det audiovisuelle område og reklameområdet, der udbreder eller fremstiller en afvigelse fra den personlige kønsidentitet, der ikke svarer til det fødselstildelte køn, kønsskifte eller homoseksualitet. I et traktatbrudssøgsmål anlagt af Europa-Kommissionen fastslår Domstolen, at Ungarn har tilsidesat EU-retten på flere forskellige niveauer: den primære og den afledte ret vedrørende tjenesteydelser i det indre marked, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 2 TEU og den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR).

Med »lov LXXIX af 2021 om strengere foranstaltninger mod pædofile lovovertrædere og ændring af visse love til beskyttelse af mindreårige« (herefter »ændringsloven«) indførte Ungarn en række ændringer af sin nationale ret. Selvom disse ændringer ifølge denne medlemsstat er bestemt til at beskytte mindreårige, har flere af dem i det væsentlige til virkning, at de forbyder eller begrænser adgang til indhold, hvis afgørende element er udbredelse eller fremstilling af en afvigelse fra den personlige kønsidentitet, der ikke svarer til det fødselstildelte køn, kønsskifte eller homoseksualitet.

Europa-Kommissionen anlagde et traktatbrudssøgsmål ved Domstolen mod Ungarn vedrørende vedtagelsen af ændringsloven. Europa-Kommissionen nedlagde påstand om, at det fastslås, at der er sket en tilsidesættelse af den primære og den afledte EU-ret vedrørende tjenesteydelser i det indre marked ¹, en række rettigheder, der er sikret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), artikel 2 TEU ² og den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR) ³.

Domstolen (plenum) giver Europa-Kommissionen medhold i søgsmålet og tager samtlige anbringender til følge.

Disse ændringer tilsidesætter for det første **friheden til at udbyde eller modtage medietjenester i det indre marked**, der er fastsat i den primære EU-ret og i en række forskellige bestemmelser i direktivet om elektronisk handel, tjenesteydelsesdirektivet og direktivet om audiovisuelle medietjenester. Domstolen bemærker indledningsvis, at ændringerne begrænser medietjenesteudbydere eller andre tjenesteudbydere mulighed for at udvikle og sende indhold, der i det væsentlige som afgørende element udbreder eller fremstiller en afvigelse fra den personlige kønsidentitet, der ikke svarer til det fødselstildelte køn, kønsskifte eller homoseksualitet. Disse ændringer medfører således **restriktioner for denne frihed**. Dernæst bekræfter Domstolen muligheden for, i henhold til EU-retten, at begrunde sådanne restriktioner i fremme af barnets tarv eller i behovet for at sikre forældrenes ret til at sikre deres børns uddannelse og undervisning i overensstemmelse med deres egen religiøse, filosofiske og pædagogiske overbevisning, der er fastsat i chartret ⁴. Domstolen fremhæver navnlig **den skønsmargin, som medlemsstaterne har til at definere, hvilket indhold, bl.a. audiovisuelt, der kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, når der ikke foreligger**

harmoniseringsbestemmelser på EU-plan.

Ikke desto mindre fastslår Domstolen, at denne skønsmargen skal udøves under overholdelse af chartret, herunder **forbuddet mod forskelsbehandling på grund af køn eller seksuel orientering**, der er fastsat i chartrets artikel 21, stk. 1. I den foreliggende sag fastslår Domstolen, at dette ikke er tilfældet. De aspekter af ændringsloven, der er støttet på kriteriet om fremstilling eller udbredelse af en afvigelse fra den personlige kønsidentitet, der ikke svarer til det fødselstildelte køn, kønsskifte eller homoseksualitet, hviler således på den forudsætning, at enhver fremstilling eller udbredelse af denne type, uanset det specifikke indhold, kan være til skade for barnets tarv. **En sådan tilgang afslører imidlertid en præference for visse kønsidentiteter og seksuelle orienteringer frem for andre, som derfor stigmatiseres, hvilket er uforeneligt med de krav, der i et pluralistisk samfund følger af forbuddet mod forskelsbehandling på grund af køn og seksuel orientering.** Når der foreligger en sådan tilsidesættelse af dette forbuds væsentligste indhold, synes restriktionerne på ingen måde at være begrundet i bl.a. formålet om fremme af barnets tarv. Domstolen præciserer, at mindreårige kan være tilstrækkeligt beskyttet mod programmer, der er uegnede for deres alder, uden at der herved sker en direkte forskelsbehandling på grund af køn og seksuel orientering som den, der følger af de pågældende ændringer.

Disse ændringer udgør for det andet et særligt alvorligt indgreb i flere af de grundlæggende rettigheder, der er beskyttet ved chartret, nemlig forbuddet mod forskelsbehandling på grund af køn eller seksuel orientering, respekt for privatliv og familieliv⁵ og ytrings- og informationsfriheden⁶.

Den pågældende ungarske lovgivning stigmatiserer og marginaliserer navnlig ikke-ciskønnede personer, herunder transkønnede eller ikke-heteroseksuelle personer, som værende skadelige for mindreåriges fysiske, psykiske og moralske udvikling alene på grundlag af deres kønsidentitet eller seksuelle orientering. Titlen på ændringsloven **sammenkobler dem med pædofil kriminalitet**, hvilket kan forstærke denne stigmatisering og fremkalde hadefulde adfærd over for dem.

Under disse omstændigheder er de pågældende indgreb i strid med de ovennævnte grundlæggende rettigheders væsentligste indhold og kan derfor ikke begrundes i de formål, der er påberåbt af Ungarn, dvs. fremme af barnets tarv eller behovet for at sikre forældrenes ret til at sikre deres børns uddannelse og undervisning i overensstemmelse med deres egen religiøse, filosofiske og pædagogiske overbevisning.

Domstolen fastslår ligeledes, at Ungarn i den foreliggende sag har tilsidesat **retten til respekt for den menneskelige værdighed⁷**. Dette følger af det forhold, at de aspekter af ændringsloven, der anfægtes af Kommissionen, **behandler en gruppe af personer**, der er en integrerende del af et pluralistisk samfund, **som en trussel mod samfundet**, der fortjener en særlig retlig behandling, alene på grundlag af deres kønsidentitet eller seksuelle orientering. Ændringslovens stigmatiserende og stødende karakter fører til, at deres sociale »usynlighed« etableres, opretholdes eller forstærkes, hvilket er en krænkelse af deres værdighed.

For det tredje **fastslår Domstolen for første gang en særskilt tilsidesættelse af artikel 2 TEU, som angiver de værdier, som Unionen bygger på, og som er medlemsstaternes fælles værdigrundlag. De aspekter af ændringsloven, der er rettet mod indhold, som udbreder eller fremstiller en afvigelse fra den personlige kønsidentitet, der ikke svarer til det fødselstildelte køn, kønsskifte eller homoseksualitet**, udgør således en samordnet række af diskriminerende foranstaltninger, som **udgør en åbenbar og særlig alvorlig krænkelse** af rettighederne for personer, der ikke er ciskønnede, herunder transkønnede, eller ikke-heteroseksuelle personer samt af værdierne respekt for den menneskelige værdighed, ligestilling og respekt for menneskerettighederne, herunder rettighederne for personer, der tilhører mindretal.

Denne lov er følgelig i strid med selve Unionens identitet som fælles retsorden i et samfund, der er kendetegnet ved pluralisme. Ungarn kan ikke gyldigt påberåbe sig sin nationale identitet med henblik på at begrunde vedtagelsen af en lov, der tilsidesætter de ovennævnte værdier.

For det fjerde fastslår Domstolen, at **den pågældende ungarske lovgivning tilsidesætter databeskyttelsesforordningen (GDPR) og ret til beskyttelse af personoplysninger, der er sikret ved chartret**, idet denne medlemsstat har vedtaget ændringer til strafferegisterloven med henblik på at udvide adgangen til oplysninger, der er registreret i strafferegistret vedrørende personer, som i forhold til mindreårige har begået lovovertrædelser i strid med den seksuelle frihed og moral. Selv om en sådan adgang under visse omstændigheder kan vise sig at være legitim, fastslår

Domstolen i det væsentlige, at den ungarske lovgivning ikke tilstrækkeligt præcist definerer hverken de personer, der har ret til at få adgang til oplysninger fra strafferegistre, eller de materielle betingelser for adgang, der kræves for at give passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder.

BEMÆRKNING: Et traktatbrudssøgsmål mod en medlemsstat, der ikke overholder sine forpligtelser i medfør af EU-retten, kan anlægges af Kommissionen eller en anden medlemsstat. Hvis Domstolen fastslår, at der foreligger et traktatbrud, skal vedkommende medlemsstat snarest muligt efterkomme dommen.

I tilfælde, hvor Kommissionen finder, at medlemsstaten ikke har efterkommet dommen, kan den anlægge en ny sag med påstand om finansielle sanktioner. Såfremt medlemsstaten ikke har meddelt Kommissionen gennemførelsesforanstaltningerne til et direktiv, kan Domstolen efter påstand fra Kommissionen pålægge medlemsstaten sanktioner i forbindelse med den første dom.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og eventuelt et resumé](#) af dommen offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Jaroslaw Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106.

Følg Domstolen online!

¹ Dvs. artikel 56 TEUF og de følgende afledte EU-retsakter: Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2000/31/EF](#) af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel»), Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2006/123/EF](#) af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked og Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2010/13/EU](#) af 10.3.2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester).

² Artikel 2 TEU bestemmer: »Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal. Dette er medlemsstaternes fælles værdigrundlag i et samfund præget af pluralisme, ikke-forskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd.«

³ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2016/679](#) af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).

⁴ Jf. henholdsvis chartrets artikel 24, stk. 2, og chartrets artikel 14, stk. 3.

⁵ Chartrets artikel 7.

⁶ Chartrets artikel 11.

⁷ Chartrets artikel 1.